

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Η ΝΕΑ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΛΗΔΑΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

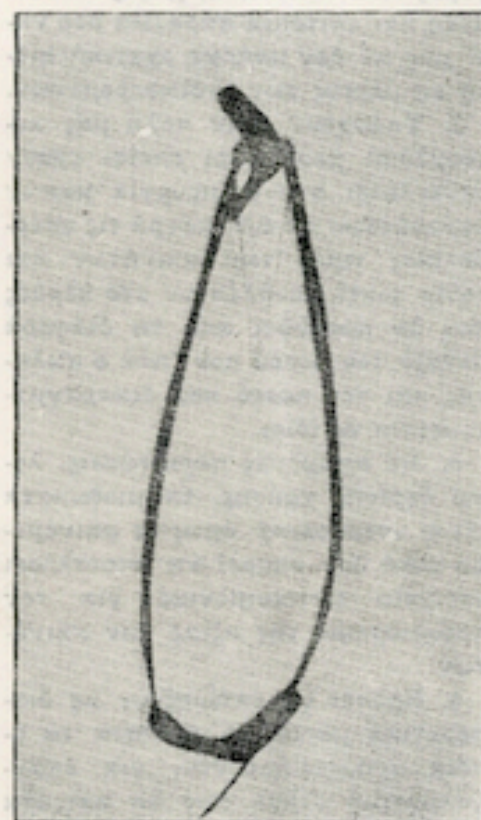
Η Λήδα Παπακωνσταντίνου, ακαταπόνητη, με καλλιτεχνικό σφρίγος και διαρκώς ανανεούμενη φλόγα, εξέθεσε την καινούρια της δουλειά στο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ιλεάνας Τούνια (Αρματολών και Κλεφτών 48) από 12 Δεκεμβρίου 1991 έως 18 Ιανουαρίου 1992.

Διαβάζουμε από τις αθηναϊκές εφημερίδες που έγραψαν επαινετικά για την έκθεση: «Ένα από τα πιο σημαντικά γεγονότα της εβδομάδας είναι η έκθεση της Λήδας Παπακωνσταντίνου... Η ανακύκλωση του καμένου δάσους και η επαναφορά της μνήμης που αποθηκεύει εικόνες ζωτικής σημασίας, είναι τα υλικά του καινούργιου κύκλου έργων που παρουσιάζει η καλλιτέχνης, με γλυπτά μέσα στο χώρο και επιτοίχια έργα σε διαστάσεις σημαντικά ανθρώπινες. Κυρίαρχο χρώμα στα έργα το μαύρο, με διαυγείς αντανάκλασεις ανοξειδωτής λαμαρίνας και βιομηχανίας βαφής αυτοκινήτων». Ένα από τα έργα που ξεχωρίζει, και προβλήθηκε από τις εφημερίδες, είναι το γλυπτό με τον τίτλο «Αυτό είναι», μια σύνθεση από βένιο, ανοξειδωτή λαμαρίνα και μολύβι, όπου το υλικό αν δεν αναπαριστά κιόλας, συμβολίζει αρκετά παραστατικά και εύγλωττα «αυτό» που η καλλιτέχνης ονομάζει «ανακύκλωση του καμένου δάσους» (άραγε η Λήδα είχε κατά νουν το καμένο δάσος των Σπετσιών;) μέσα στο χασπικό σύμπαν.

Γιότσο η έκθεση της Λήδας έχει τίτλο και αντικείμενο το «Υγρό δάσος». Θα μας εξηγήσει η ίδια σε μια μακρά και γόνιμη συζήτηση που είχαμε μαζί της: «Η φράση "Το καμένο δάσος", όπως εσφαλμένα τιτλοφορήθηκε από μερικούς τεχνοκρικούς η έκθεσή μου, έχει την αίσθηση του θανάτου και δε με αντιπροσωπεύει, δεν ήταν μέσα στις προθέσεις μου. Αντίθετα ο τίτλος «Υγρό δάσος» ταιριάζει περισσότερο στη δουλειά μου, με την έννοια ότι προσπαθεί να αποδώσει μια ζωτική σχέση ανάμεσα στην καλλιτεχνική ιδέα και στην πραγμάτωσή της. Κάτω από την πραγμάτωση αυτή διαφαίνεται μια νέα φιλοσοφική αντίληψη για την ερημνεία του κόσμου και της ζωής.

«Το υλικό το πήρα βέβαια από τις Σπέτσες, γιατί δουλεύω εκεί στο μισό του χρόνου και γιατί με εμπνέει η

σχέση με το ανθρώπινο περιεχόμενο του νησιού (ξύλο από πεύκο και από βένιο, σε συνδυασμό με αλουμίνιο, πίσσα και μολύβι). Γιότσο επιδιώκω ό,τι ονομάζω «Υπέρβαση υλικού», δηλαδή καλλιτεχνική διαδικασία να φτιάχνεις αυτό που δεν υπάρχει. Επομένως

«Αυτό είναι». Τίτλος έργου της Λήδας Παπακωνσταντίνου από βένιο, ανοξειδωτή λαμαρίνα και μολύβι.

νωσε, οποιοδήποτε υλικό διαλέξω, πρέπει να το μάθω απόλυτα, να μάθω όλες τις ιδιότητές του και, στη συνέχεια, να αποδεσμευθώ απ' αυτό, υπερβαίνοντάς το.

«Ένα άλλο βασικό στοιχείο της δουλειάς μου είναι η κλίμακα των έργων, που έχει ως βάση το ανθρώπινο μέγεθος, το οποίο δεν θέλω να υπερβαίνω. Ζούμε σε μιαν εποχή που κυριαρχεί μια γιγαντομορφία φασιστικής υφής. Εγώ κινούμαι αναπαριστατικά σε απόλυτως ανθρώπινα μέτρα».

Εμείς ωστόσο επιμένουμε στην ηρακλείτεια διάσπαση των πλαστοουργημάτων της εκλεκτής καλλιτεχνιάς. Στην απόδοση δηλ. της αδιάκοπης ροής και της μεταλλαγής των όντων από το υγρό στο ξηρό και τανάπαλιν. Κι ακόμη της μετάπλασης της φωτιάς που καίει, σε φλόγα που «σαϊτεύει», κι εκείνης πάλι σε φως που φωτίζει. Αυτό το φως απελευθερώνεται από το μαύρο ξύλο, αστραποβολάει πάνω στις καλά λειομημένες, ασημίζουσες, επιφάνειες, και καταυγάζει ακόμη περισσότερο έναν χώρο που, από τη φύση του, είναι φωτεινός. Ένα φως αγγελικό και εωσφορμικό ταυτόχρονα, που διασπάται και ενώνεται αδιάκοπα. Αυτή, καθώς πιστεύουμε, είναι η τελική αίσθηση που αποκομίζει ο εποκείμενος από τη θέαση των γλυπτών και των επιτοίχιων της Λήδας Παπακωνσταντίνου.

Γ.Π.Σ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Ο Εμπορικός Σύλλογος Σπετσών στις 7 ΜΑΡΤΙΟΥ διοργανώνει στην αίθουσα του Ξενοδοχείου «ΣΠΕΤΣΕΣ» Χοροεσπερίδα, τα έσοδα της οποίας θα διατεθούν για την καλύτερη προβολή του νησιού.

Το Δ.Σ. καλεί τους συναδέλφους και τους φίλους σε μια αξέχαστη αποκριάτικη βραδυά κεφιού και χορού.

(ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ.)